

nærliggende, at ordningen også kommer til at omfatte de udenlandske artister m. m., der får deres indtægter i et tjenesteforhold og således efter forslaget skal være undergivet indkomstbeskatning efter de sædvanlige regler. Særlig i de tilfælde, hvor honoraret udbetales af en arrangør i udlandet, kan det blive vanskeligt at gøre en afgiftsordning tilstrækkelig effektiv. Det kan vise sig nødvendigt at indføre en form for sikkerhedsstillelse for afgiften, inden tilladelse gives til optræden. Man måtte forudsætte et vist samarbejde med politiet, der giver tilladelsen.

Som grupper af artister m. m., der skulle være omfattet af afgiftsordningen, kan nævnes skuespillere, sangere, balletdansere, musikere, varietéoptrædende, artister, cirkusoptrædende og professionelle sportsfolk, alle hvad enten de optræder som solister eller som medlemmer af orkestre eller andre ensembler. Om instruktører, sminkører, scenearbejdere, belysningsfolk, pressesekretærer, managers o. lign. personer, der ikke direkte tager del i den offentlige forestilling, men mere indirekte medvirker i forestillingen eller assisterer de optrædende, bør medtages, er mere tvivlsomt, men i hvert fald hvor der er tale om et samlet gæstespil af f. eks. et udenlandsk teaterensemble, forekommer det mest nærliggende at medtage også de her nævnte personer.

Den *norske afgiftsordning*, der er trådt i kraft den 1. januar 1964, går ud på, at afgift skal svares af honorarer og anden godtgørelse, som indtjenes i Norge for optræden i underholdningsøjemed f. eks. som skuespiller, sanger, musiker, artist eller professionel idrætsmand. Afgiftspligt foreligger også, når den udenlandske kunstner m. v. selv arrangerer den forestilling eller lign., han deltager i. Der gælder visse undtagelser fra afgiftspligten, f. eks. for så vidt angår forestillinger, der er led i kulturudveksling med vedkommende fremmede land.

2. Nye regler i Sverige om beskatningen af ægtefæller. (16. marts 1966).

Ved en lov af 21. maj 1965 er der i Sverige indført adgang for ægtefæller til i et vist omfang at forlange særbeskatning. Særbeskatning er stadig den principielle hovedregel, men når begge ægtefæller har haft arbejdsindkomst, kan de forlange skatten

af arbejdsindkomsten beregnet, som om de var blevet særbeskattet af denne indkomst.

Ordningen, der er trådt i kraft den 1. januar 1966, betegnes som en provisorisk løsning eller en overgangsløsning, der skal være gældende, indtil man når frem til en endelig løsning af sam- eller særbeskatningsspørgsmålet. Spørgsmålet er i øjeblikket genstand for en nærmere undersøgelse i en under det svenske finansdepartement nedsat arbejdsgruppe.

Den nu indførte ordning vedrører som nævnt *kun arbejdsindkomst*. Hertil henregnes for det første al lønindtægt. Endvidere indtægt ved landbrugsvirksomhed og ved anden selvstændig erhvervsvirksomhed, når den pågældende har deltaget i virksomheden „i ej blott ringa omfattning“. Når en ægtefælle har været beskæftiget i den anden ægtefælles landbrugs- eller erhvervsvirksomhed (medhjælpede hustruer), anses indtægten herved dog ikke som arbejdsindkomst, og der sker derfor ikke i disse tilfælde særbeskatning. Al indtægt, der ikke er arbejdsindkomst, betegnes som sideindkomst.

Særbeskatningen gennemføres på den måde, at hver ægtefælles netto-arbejdsindkomst beskattes efter ikke-forsørger-skalaen. Ved beregning af skatten på sideindkomster udregnes først skatten på ægtefællernes samlede indkomster (arbejds- og sideindkomster) efter forsørger-skalaen; derefter beregnes på tilsvarende måde skatten af de sammenlagte arbejdsindkomster, og forskellen mellem de beregnede skattebeløb udgør så skatten på sideindkomst; denne skat fordeles på ægtefællerne i forhold til de sideindkomster, de hver især har haft. Herved nås, at sideindkomsterne beskattes med samme progression som ved sambeskatning efter hovedreglen.

Særbeskatningen gælder alene med hensyn til statsindkomstskat og folkepensionsafgift.

Særbeskatning gennemføres som nævnt kun, når ægtefællerne begærer det. Der er forholdsvis få ægteskaber, hvor særbeskatning vil føre til lavere skat end sambeskatning. Af i alt 1.850.000 ægteskaber har i ca. 700.000 ægteskaber begge ægtefæller arbejdsindkomst, og heraf vil særbeskatning kun i 70-80.000 ægteskaber føre til lavere samlet beskatning.